

Bilag 69.**DET ØKONOMISKE RÅD.**

Formandskabet.

Den 9. december 1965.

Hr. økonomiminister Ivar Nørgaard.

Foranlediget af drøftelserne i folketinget den 3. december d. å. vedrørende regeringens forslag til afgiftslove har økonomiministeren ved skrivelse af 6. december forespurgt formandskabet, om den aktuelle økonomiske udvikling giver anledning til supplerende bemærkninger til den redegørelse, der blev afgivet til regeringen den 16. oktober d. å.

Da forespørgslen har den aktuelle finanspolitiske diskussion som baggrund, skal formandskabet indledningsvis fremhæve, at finanspolitikens konkrete udformning — herunder størrelsen af statsudgifterne og spørgsmålet om, i hvilket omfang og på hvilken måde virkningerne af en eventuel vækst i statsudgifterne skal søges neutraliseret — er et rent politisk spørgsmål, som formandskabet ikke kan tage stilling til. Det efterfølgende angår derfor alene det principielle spørgsmål om virkningerne af ændringer i statens udgifter og indtægter på baggrund af den aktuelle økonomiske situation og den udvikling, det i øjeblikket er muligt at forudse i 1966.

I redegørelsen af oktober gav formandskabet udtryk for den opfattelse, at de uligevægtstendenser, som tidligere på året havde præget dansk økonomi, nu var mindre fremtrædende, først og fremmest som følge af en mindskelse af det tidligere meget kraftige efterspørgselspres i investeringssektoren. Vedrørende forbruget blev det i redegørelsen omtalt, at forbrugsudviklingen efter formandskabets opfattelse ikke i den forløbne del af 1965 havde været nogen stærk konjunkturstimulerende faktor, og det skønnedes, at der ikke ville ske nogen afgørende ændring i dette forhold i de nærmest følgende måneder. For så vidt angår afsætningen til udlandet, skønnede man, at den hidtidige stigningstakt for eksporten som helhed stort set ville kunne fastholdes, men på baggrund af tendenserne til afsvækkelse af væksten

i den internationale samhandel anså man det ikke for realistisk at regne med en forstærket eksportfremgang. Under disse omstændigheder vurderede man den kommende tids konjunkturudvikling således, at formindskelsen af presset fra investeringssektoren ville slå igennem som en reel formindskelse af det samlede efterspørgselspres.

På baggrund af den bedre overensstemmelse, der således efter formandskabets opfattelse var tilvejebragt mellem produktionsmulighederne og den samlede efterspørgsel, anså man det for tvivlsomt, om det ville være hensigtsmæssigt i væsentligt omfang at ændre styrken i den påvirkning af den samlede efterspørgsel, som udgår fra statsfinanserne.

Det blev i redegørelsen nævnt, at de midler, som står til rådighed for den økonomiske politik, ikke er så præcise i deres virkninger, at man med tilstrækkelig sikkerhed kan afgøre, hvorledes mindre forskydninger i statens indtægter og udgifter vil virke. Man fandt imidlertid på den ene side anledning til at fremhæve, at det i den foreliggende situation næppe ville være hensigtsmæssigt at gennemføre skatteforhøjelser i det i regeringens finansplan af 13. august forudsatte omfang, nemlig med et beløb på ca. 400 mill. kr. i januar kvartal 1966, svarende til 1600 mill. kr. på årsbasis eller ca. 2½ pct. af befolkningens disponible indkomster. På den anden side gjorde man opmærksom på, at man i finansåret 1966-67 i forhold til 1965-66 syntes at måtte regne med en forøgelse af statens drifts- og anlægsudgifter, der ville blive større end stigningen i indtægterne i henhold til den gældende skatte- og afgiftslovgivning. Det måtte derfor påregnes, at statsfinanserne ville komme til at virke efterspørgselsstimulerende i det nye finansår — især i dettes begyndelse — medmindre der med virkning allerede fra finansårets begyndelse blev gennemført foranstalt-